

Bruksela, dnia 2.10.2024 r.
COM(2024) 446 final

2024/0245 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie nieprzedłużenia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Kamerunu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W 2003 r. przyjęto plan działania dotyczący egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT)¹. Celem tego planu było wspieranie podejmowanych na całym świecie wysiłków na rzecz rozwiązania problemu nielegalnego pozyskiwania drewna i powiązanego z tym handlu. Kluczowym aspektem planu działania FLEGT było zawieranie umów o dobrowolnym partnerstwie między Unią Europejską a państwami produkującymi drewno w celu ustanowienia ram prawnych gwarantujących, aby drewno wprowadzane do UE było w całości legalnie wyprodukowane lub nabyte. Centralnym elementem dobrowolnych umów o partnerstwie jest system zezwoleń FLEGT, który obejmuje system weryfikowania, gwarantowania i poświadczania legalności drewna.

Dobrowolna umowa o partnerstwie między Unią Europejską i Republiką Kamerunu weszła w życie w dniu 1 grudnia 2011 r. Strony zobowiązały się do wprowadzenia wszystkich niezbędnych środków prowadzących do wdrożenia systemu zezwoleń FLEGT, uzgadniając harmonogram wdrażania stanowiący integralną część dobrowolnej umowy o partnerstwie (załącznik IX). Zgodnie z tym harmonogramem system zezwoleń powinien być zostać wdrożony w ciągu pięciu lat od reformy ram prawnych, udoskonalenia wewnętrznych systemów kontroli oraz ustanowienia systemu weryfikacji legalności i systemu identyfikowalności, które to działania miały zostać zakończone w ciągu trzech do czterech lat. Republika Kamerunu określiła tak ambitny harmonogram, aby podkreślić swoją polityczną determinację, wykorzystać dynamikę działania wszystkich istotnych podmiotów i zmobilizować niezbędne zasoby na potrzeby wdrożenia dobrowolnej umowy o partnerstwie.

Od wejścia w życie dobrowolnej umowy o partnerstwie minęło 13 lat, lecz funkcjonowanie systemu zezwoleń FLEGT nadal się nie rozpoczęło², co oznacza, że dobrowolna umowa o partnerstwie nie funkcjonuje. Polityczna determinacja Republiki Kamerunu osłabła, co wpłynęło na wdrażanie dobrowolnej umowy o partnerstwie oraz zaangażowanie tego państwa w zrealizowanie celów umowy, a zwłaszcza rozpoczęcie wydawania zezwoleń FLEGT. Nie zakończono reform ram prawnych, a drewno nadal pozyskuje się częściowo na podstawie drobnych zezwoleń na pozyskiwanie drewna (*ventes de coupe*), które nie wymagają planów zarządzania. Wewnętrzne systemy kontroli nie funkcjonują³, a zatem egzekwowanie prawa i zarządzanie nadal jest niedostateczne, co umożliwia kontynuację nielegalnego i niezrównoważonego pozyskiwania drewna. Nadal nie opracowano modułu weryfikacji legalności w systemie identyfikowalności, zaś niewielkie postępy, jakie do tej pory poczyniono, nie zostały poddane niezależnej kontroli, która mogłaby pomóc w uzyskaniu pewności odnośnie do wiarygodności przeprowadzonych prac.

---

¹ COM(2003) 251.

² Wspólny przegląd dobrowolnej umowy o partnerstwie, 2024 r.

³ Wspólny przegląd dobrowolnej umowy o partnerstwie, 2024 r.

Eksploatacja lasów i pozyskiwanie drewna nadal tworzą ważny sektor gospodarki Republiki Kamerunu; nie jest jednak łatwo zapewnić legalność i zrównoważony charakter praktyk stosowanych w tym sektorze. Wyniki licznych śledztw⁴ ujawniają dramatyczny stan sektora leśnictwa oraz udział przedsiębiorstw prywatnych – zarówno krajowych, jak i zagranicznych – w nielegalnym handlu drewnem o wartości wielu milionów dolarów. W latach 2011–2022 utracono 900 000 hektarów lasów, co odpowiada 5 % zasobów leśnych Kamerunu w tym okresie.

W ciągu dziesięciu lat Republika Kamerunu nie zdołała w pełni zrealizować zobowiązań wynikających z dobrowolnej umowy o partnerstwie; mimo jej zawarcia zarządzanie sektorem leśnym uległo pogorszeniu.

Wywóz drewna z Republiki Kamerunu został przekierowany na rynki azjatyckie, co osłabiło gospodarcze zachęty dobrowolnej umowy o partnerstwie, a przez to również skuteczność zezwoleń FLEGT.

Tymczasem 20 lat po przyjęciu planu działania FLEGT UE wzmacnia swoje starania na rzecz ochrony i przywrócenia stanu lasów na całym świecie⁵, przyjmując rozporządzenie UE w sprawie wylesiania⁶, którego celem jest zminimalizowanie wkładu UE w nielegalne pozyskiwanie drewna, wylesianie i degradację lasów, jak również emisje gazów cieplarnianych i utratę bioróżnorodności. W tym nowym kontekście polityki UE uznane zostało uzupełniające znaczenie umów o dobrowolnym partnerstwie w kontekście nielegalnego pozyskiwania drewna; drewno objęte zezwoleniem FLEGT uznaje się za pozyskane zgodnie z wymogami legalności, o których mowa w motywie 81 i w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/1115. Jednocześnie na podstawie oceny adekwatności rozporządzenia UE w sprawie FLEGT⁷, sporządzonej w oparciu o wnioski z wdrażania umów o dobrowolnym partnerstwie, w tym dobrowolnej umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu, w motywie 81 rozporządzenia UE w sprawie wylesiania uznano bieżące zobowiązania dwustronne i wezwano UE do utrzymania, w stosownych i uzgodnionych przypadkach, trwających prac z obecnymi partnerami w ramach tych umów na rzecz osiągnięcia etapu wydawania zezwoleń FLEGT. Rozporządzenie w sprawie wylesiania ponownie silnie uwydatnia cele umów o dobrowolnym partnerstwie, tj. system zezwoleń FLEGT, podkreślając, że współpraca z partnerami w ramach tych umów może być kontynuowana, jeżeli jest to stosowne⁸ – innymi słowy, jeżeli umowa o dobrowolnym partnerstwie prowadzi do osiągnięcia celów, którym ma służyć, i jeżeli cele te nadal odzwierciedlają obecne i przyszłe potrzeby i priorytety.

---

⁴ [CIFOR ICRAF VPA synthesis report](#) oraz [Tainted Timber, Tarnished Temples – EIA Global \(eia-global.org\)](#)

⁵ COM(2019)352 final.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów, Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 206.

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT, Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

⁸ Motyw 81 rozporządzenia (UE) 2023/1115.

Stan wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu w ciągu minionych 10 lat wskazuje, że cele tej umowy, a w szczególności systemu zezwoleń FLEGT, nie są odzwierciedlone w podejściu politycznym Republiki Kamerunu w tym sektorze. Dalsze obowiązywanie dobrowolnej umowy o partnerstwie w obliczu tych wyzwań mogłoby wpłynąć na wiarygodność UE jako światowego rzecznika ochrony lasów i bioróżnorodności oraz na integralność dobrowolnych umów o partnerstwie jako narzędzi realizowanej przez UE polityki handlu.

Mając powyższe na uwadze, najodpowiedniejszym kierunkiem działania wydaje się być nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu. Zgodnie z art. 27 dobrowolnej umowy o partnerstwie ulega ona przedłużeniu na kolejne siedmioletnie okresy, chyba że jedna ze stron zrezygnuje z przedłużenia, zawiadamiając o tym drugą stronę co najmniej na 12 miesięcy przed upływem bieżącego siedmioletniego okresu. Bieżący siedmioletni okres dobiega końca 30 listopada 2025 r. Niezależnie od art. 27 każda ze stron może wypowiedzieć dobrowolną umowę o partnerstwie, zawiadamiając o tym drugą stronę zgodnie z art. 28 umowy. Umowa przestaje być stosowana po upływie 12 miesięcy od daty takiego zawiadomienia.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest zgodny z rozporządzeniem (UE) 2023/1115, w którym uznano bieżące zobowiązania dwustronne i wezwano UE (motyw 81) do utrzymania, w stosownych i uzgodnionych przypadkach, trwających prac z obecnymi partnerami w ramach dobrowolnej umowy o partnerstwie na rzecz osiągnięcia etapu wydawania zezwoleń FLEGT. Mając na uwadze, że szanse na wprowadzenie systemu zezwoleń FLEGT są niewielkie, dobrowolna umowa o partnerstwie nie spełnia wymogu „stosowności”, o którym mowa w motywie 81 rozporządzenia (UE) 2023/1115. Najodpowiedniejszym kierunkiem działania wydaje się zatem być nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie; pozwoli to przyczynić się do lepszego wdrażania rozporządzenia UE w sprawie wylesiania oraz do utrzymania wiarygodności i integralności umowy o dobrowolnym partnerstwie jako narzędzia realizowanej przez UE polityki handlu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Nie dotyczy

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Decyzja UE o nieprzedłużeniu międzynarodowej umowy musi być przyjęta w oparciu o tę samą podstawę prawną i w następstwie tej samej procedury, jak decyzja o zawarciu tej umowy w imieniu UE. Dobrowolną umowę o partnerstwie zawarto na podstawie art. 207 ust. 3 i 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) i ust. 7 TFUE. Odpowiednią podstawą prawną niniejszego wniosku jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Dobrowolna umowa o współpracy jest międzynarodową umową handlową, a tym samym wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE, a w szczególności w zakres art. 207 TFUE. Decyzja UE o nieprzedłużeniu dobrowolnej umowy o partnerstwie musi być przyjęta

w oparciu o tę samą podstawę prawną. Wynika z tego, że niniejszy wniosek nie obejmuje żadnych kwestii niewchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Mając na uwadze, że szanse na wprowadzenie systemu zezwoleń FLEGT są niewielkie, nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie wydaje się najodpowiedniejszym kierunkiem działania. Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu, a mianowicie lepszego wdrażania rozporządzenia UE w sprawie wylesiania oraz przywrócenia wiarygodności i integralności dobrowolnej umowy o partnerstwie jako narzędzia realizowanej przez UE polityki handlu.

- **Wybór instrumentu**

Decyzja UE o nieprzedłużeniu międzynarodowej umowy musi być przyjęta w oparciu o tę samą podstawę prawną i za pośrednictwem tego samego instrumentu, jak decyzja o zawarciu tej umowy w imieniu UE. Dobrowolna umowa o partnerstwie została zawarta decyzją Rady, za zgodą Parlamentu Europejskiego. W związku z powyższym instrumentem odpowiednim na potrzeby niniejszego wniosku jest przyjęta przez Radę decyzja Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu nie ma wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie nieprzedłużenia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Kamerunu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 21 maja 2003 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany: „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT): wniosek w sprawie planu działań UE”, którego celem było wspieranie podejmowanych na całym świecie wysiłków na rzecz rozwiązania problemu nielegalnego pozyskiwania drewna i powiązanego z tym handlu⁹. Rada przyjęła konkluzje dotyczące planu działania FLEGT w dniu 13 października 2003 r.¹⁰, a Parlament Europejski przyjął w tej sprawie rezolucję w dniu 11 lipca 2005 r.¹¹.
- (2) Centralnym elementem planu działania było zawieranie umów o dobrowolnym partnerstwie z państwami produkującymi drewno w celu zagwarantowania, aby drewno i produkty z drewna wprowadzane do Unii Europejskiej były wytwarzane i nabywane legalnie.
- (3) Zgodnie z decyzją Rady 2011/200/UE¹² 27 września 2010 r. podpisano dobrowolną umowę o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Kamerunu dotyczącą egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT).
- (4) Zgodnie z decyzją Rady 2011/201/UE¹³ dobrowolną umowę o partnerstwie zawarto w imieniu Unii Europejskiej i po jej zawarciu przez Republikę Kamerunu weszła w życie 1 grudnia 2011 r.
- (5) Zgodnie z art. 27 dobrowolnej umowy o partnerstwie umowa ta pozostaje w mocy przez okres siedmiu lat i ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy tej

---

⁹ COM/2003/0251 final.

¹⁰ Dz.U. C 268 z 7.11.2003, s. 1.

¹¹ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 482.

¹² Dz.U. L 92 z 6.4.2011, s. 1.

¹³ Dz.U. L 92 z 6.4.2011, s. 3.

samej długości, chyba że jedna ze stron zrezygnuje z przedłużenia, zawiadamiając o tym drugą stronę co najmniej dwanaście miesięcy przed upływem przedmiotowego okresu. Dobrowolną umowę o partnerstwie przedłużono automatycznie 1 grudnia 2018 r., a bieżący okres upływie 30 listopada 2025 r.

- (6) Mimo podjętej przez UE próby Republika Kamerunu nie zdołała dopełnić swoich zobowiązań wynikających z dobrowolnej umowy o partnerstwie, a mianowicie dotyczących ustanowienia systemu zezwoleń FLEGT służącego weryfikacji i poświadczaniu, za pośrednictwem zezwolenia FLEGT, legalnego wytwarzania i nabywania drewna i produktów z drewna wywożonych do Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że Republika Kamerunu nie spełniła zobowiązań wynikających z dobrowolnej umowy o partnerstwie, Komisja jest zdania, że umowa ta nie spełnia już wymogu „stosowności”, o którym mowa w motywie 81 rozporządzenia UE w sprawie wylesiania.
- (7) Właściwe jest zatem nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie z Republiką Kamerunu. W tym celu, zgodnie z art. 27 dobrowolnej umowy o partnerstwie, Unia Europejska najpóźniej do 30 listopada 2024 r. powiadomi Republikę Kamerunu o swojej decyzji o nieprzedłużaniu dobrowolnej umowy o partnerstwie, tak aby umowa nie uległa automatycznemu przedłużeniu.
- (8) Nieprzedłużenie umowy powinno zostać zatwierdzone w imieniu Unii Europejskiej,
- (9) Zgodnie z Traktatami dokonanie w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia wymaganego w art. 27 dobrowolnej umowy o partnerstwie w celu nieprzedłużenia przedmiotowej umowy należy do Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej nieprzedłużenie dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Kamerunu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej, która weszła w życie 1 grudnia 2011 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*